

საქმე # 160141318002381697

საქმე #1/101-18

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

10 აგვისტო, 2018 წელი

ქ.ბოლნისი

ბოლნისის რაიონული სასამართლო

მოსამართლე - **ჯემალ კოპალიანი**

სხდომის მდივანი - **ნათია მიქელაძე**

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - გი----- სა-----,

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - გა----- ოს-----ი დაბადებული - 1-----ს,
საქართველოს მოქალაქე, პირადი #2-----, საშუალო განათლების მქონე,
ნასამართლობის არმქონე, დაოჯახებული, რეგისტრირებული და
ფაქტობრივად მცხოვრები: მა-----ი, სოფელი ბე-----ი.

ადვოკატი - ია---- ჯლ-----

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹
მუხლის 1-ლი ნაწილით.

დისპოზიცია: ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ
ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია
ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

თარჯიმანი - ნა---- იბ-----ა

სხდომის სახე - ღია

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

1. სასამართლომ დაადგინა:

1.1. 2018 წლის 30 მარტს დაახლოებით 10:30 საათზე ქ.მა-----ში ნარიმა---
ვის ქუჩაზე მა-----ის მაგისტრატი სასამართლოს მიმდებარე
ტერიტორიაზე, გა----- ოს-----ს სიტყვიერი შელაპარაკება მოუვიდა
მეუღლე ფიალა ი-----ასთან მათი ქორწინების რეგისტრაციის

გაუქმების საკითხზე, რა დროსაც ხელით ორჯერ ჩაარტყა სახის არეში. ცემის შედეგად ფი---- ი-----ამ განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

2. მტკიცებულებათა ერთობლიობა:

2.1. სასამართლომ განიხილა რა წარდგენილი სისხლის სამართლის საქმის მასალები, მოისმინა დაზარალებულის და მოწმეების ჩვენება, გაანალიზა ისინი საქმეზე შეკრებილ მტკიცებულებებთან ერთობლიობაში. თითოეული მტკიცებულება შეაფასა სისხლის სამართლის საქმესთან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით. საქმეზე გამოკვლეული ყველა მტკიცებულება ერთობლიობით - გა----- ოს---
---ის დამნაშავედ ცნობის შესახებ დასკვნისათვის საკმარისობის თვალსაზრისით, მიაჩნია, რომ სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეული მტკიცებულებების ერთობლიობით, გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რაც გამომდინარეობს საქმის ფაქტობრივი გარემოებების გაანალიზებისა და ურთიერთშეჯერების შედეგად, საკმარისია გა----- ოს-----ის დამნაშავედ ცნობისა და მის მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის, შესაბამისად, იგი დამნაშავედ უნდა იქნეს ცნობილი საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით წარდგენილ ბრალდებაში, შემდეგ გარემოებათა გამო:

2.2. სასამართლო აღნიშნავს, რომ გა----- ოს-----ის მიერ 2018 წლის 30 მარტს დაახლოებით 10:30 საათზე ქ.მა-----ში ნარიმა---ვის ქუჩაზე მა-----ის მაგისტრატი სასამართლოს მიმდებარე ტერიტორიაზე, გა----- ოს-----ის მიერ თავის მეუღლე ფი---- ი-----ას მიმართ ფიზიკური ძალადობის ფაქტის დასადასტურებლად, ბრალდების მხარემ სასამართლოს წარმოუდგინა პირდაპირი მტკიცებულებები: დაზარალებულ - ფი---- ი-----
-----ას, მოწმე ზო--- ი-----ას გამოკითხვის ოქმები, მოწმეები- ვა--- მა---
----ე და ბესიკ მ-----ე.

2.5. მოცემულ შემთხვევაში სასამართლო ყურადღებას შეაჩერებს სხდომაზე გამოკვლეული თითოეული მტკიცებულების შინაარსზე და განმარტავს, თუ რომელი ფაქტების დადგენის შესაძლებლობას იძლევა ერთობლივად და ინდივიდუალურად აღნიშნული მტკიცებულებები, კერძოდ:

2.6. სასამართლო სხდომაზე გა----- ოს-----მა თავი მთლიანად ცნო დამნაშავედ და განმარტა, რომ 2018 წლის 30 მარტს დაახლოებით 10:30 საათზე ქ.მა-----ში ნარიმა---ვის ქუჩაზე მა-----ის მაგისტრატი სასამართლოს მიმდებარე ტერიტორიაზე, სიტყვიერი შელაპარაკება მოუვიდა ფი---- ი-----ასთან მათი ქორწინების რეგისტრაციის გაუქმების საკითხზე, რა დროსაც ხელი ორჯერ ჩაარტყა სახის არეში.

2.7. დაზარალებულმა ფი--- ი-----ამ სასამართლო სხდომაზე დაკითხვისას განმარტა, რომ 1999 წლიდან რეგისტრირებულ ქორწინებაში იმყოფება გა----- ოს-----თან, ბოლო ოთხი წელია მათ ჩამოუყალიბდათ ცუდი ურთიერთობა, რის გამოც მას უნდოდა გა----- ოს-----თან რეგისტრირებული ქორწინების შეწყვეტა. აღნიშნულის გამო მათ მიმართეს იუსტიციის სახლს, რომელიც მდებარეობს ქ.მა-----ში, იქ განუმარტეს, რომ თუ მას ალიმენტთან დაკავშირებით დავა ჰქონდა განქორწინებას სასამართლოსთვის მიმართვის გზით შეძლებდა. ის, გა----- ოს-----ი და მისი დედა ზო--- ი-----ა გაემართნენ მა-----ის მაგისტრატი სასამართლოს მიმართულებით, სასამართლოს ეხოს წინ გა----- ოს-----სა და მას შორის შელაპარაკება მოხდა იმის გამო, რომ გა----- ოს-----მა უარი განაცხადა განქორწინებასა და ალიმენტის გადახდაზე, რა დროსაც გა----- ოს-----მა სახის არეში ორჯერ დაარტყა ფი--- ი-----ს. დარტყმის შედეგად მან განიცადა ტკივილი, იგი შეუძლოდ გახდა, რის გამოც გამოიძახეს სასწრაფო დახმარების ბრიგადა, ხოლო შემდეგ რეაგირებისთვის მიმართეს პოლიციას.

2.8. მოწმე ზო--- ი-----ამ სასამართლო სხდომაზე დაკითხვისას განმარტა, რომ გა----- ოს-----ი არის მისი შვილის ფი--- ი-----ას ყოფილი ქმარი, 2018 წლის 30 მარტს მათთან სახლში ბოლნისის რაიონის სოფელ ხიდისყურში მივიდა გა----- ოს-----ი, რომელმაც მის შვილს შესთავაზა ქ.მა-----ში იუსტიციის სახლში წასვლა და ქორწინების რეგისტრაციის შეწყვეტა. იუსტიციის სახლში განუმარტეს, რომ თუ მხარეებს ალიმენტთან დაკავშირებით დავა ჰქონდათ განქორწინების და ალიმენტის მოთხოვნით უნდა მიემართათ სასამართლოსთვის. ის, გა----- ოს-----ი და მისი შვილი ფი--- ი-----ა გამოემართნენ მა-----ის მაგისტრატი სასამართლოს მიმართულებით. სასამართლოს ეხოს წინ გა----- -- ოს-----სა და ფი--- ი-----ას განქორწინებისთაობაზე შელაპარაკება მოხდათ, რა დროსაც გა----- ოს-----მა ფი--- ი-----ას სახის არეში ორჯერ დაარტყა. მათ აღნიშნულის შესახებ შეატყობინეს პოლიციას.

2.9. მოწმე ვა--- მა-----ემ განმარტა, რომ 2018 წლის 30 ივნისის თვემდე მუშაობდა მა-----ის შს რაიონული სამმართველოში, სასამართლო სხდომაზე დაკითხვისას დაადასტურა მის მიერ ჩატარებული საგამოძიებო მოქმედებების სისწორე და სასამართლოს განუმარტა საგამოძიებო მოქმედებების დროს მიღებული ინფორმაციის თაობაზე.

2.10. სსიპ ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2018 წლის 4 მაისის #002942318 დასკვნის თანახმად (ექსპერტი ბე--- მ-----ე):

- მოქალაქე ფაი--- ი-----ას 30.03.18 წ. ობიექტური შემოწმებით აღენიშნება ნაჭდევი სახის მიდამოში, რაც მიყენებულია რაიმე მკვრივი

ბლაგვი საგნის მოქმედებით, ხანდაზმულობით არ ეწინააღმდეგება საქმის გარემოებებში მითითებულ შემთხვევის თარიღს და მიეკუთვნება მსუბუქ ხარისხს, ჯანმრთელობის მოუშლელად.

ექსპერტმა ბე--- მ-----ემ სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით დაკითხვისას დაადასტურა მის მიერ გაცემული #002942318 ექსპერტიზის დასკვნის სისწორე.

2.11. ბრალდებულმა საბოლოო სიტყვაში განმარტა, რომ იგი სრულად ცნობს თავს დამნაშავედ და სასამართლოს სთხოვა მის მიმართ არასაპატიმრო სასჯელის გამოყენება.

2.13. გა----- ოს-----ის მიმართ ბრალად შერაცხული დანაშაულის ჩადენა ემყარება სისხლის სამართლის საქმეზე არსებულ შემდეგ მტკიცებულებათა ერთობლიობას: დაზარალებულ ფი---- ი-----ას, მოწმე - ზო---- ი----- -ას, ბე--- მ-----ის, ვა--- მა-----ის ჩვენებას, სსიპ ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2018 წლის 4 მაისის სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის №002942318 დასკვნას, ბრალდებულ გა----- ოს-----ის აღიარებით ჩვენებას.

2.14. საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, „მტკიცებულება უნდა შეფასდეს სისხლის სამართლის საქმესთან მისი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით“. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, „გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა“. მტკიცებულებითი სტანდარტი - „გონივრულ ეჭვს მიღმა“, სსსკ-ის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილის შესაბამისად, განიმარტება, როგორც სასამართლოს მიერ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეულობაში.

2.15. სასამართლო აღნიშნავს, რომ გონივრულ ეჭვს მიღმა მტკიცების სტანდარტი დადგენილია, ასევე ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ. აღნიშნულთან დაკავშირებით, ადამიანის უფლებათა ევროპულმა სასამართლომ საქმეში *Taniş and Others v. Turkey* (no. 65899/01, ECHR 30/11/2005) განმარტა შემდეგი: „წერილობითი და ზეპირი მტკიცებულებების შეფასებისას სასამართლო ითვალისწინებს უკვე დადგენილ სტანდარტს - გონივრულ ეჭვს მიღმა. მსგავსი მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობდეს მხოლოდ საკმარისად ძლიერი, ნათელი და შეთანხმებული დასკვნებიდან, ან მსგავსი უდავო ფაქტების ვარაუდიდან. დამატებით უნდა აღინიშნოს, რომ მხარეთა ქცევა მტკიცებულებათა მოპოვებისას შესაძლებელია იყოს მხედველობაში მიღებული“.

2.16. სასამართლომ ასევე საქმეში: *Shlychkov v. Russia*, (no. [40852/05](#), § 56, ECHR

09/02/2016) განმარტა: მტკიცებულებათა შეფასებისას სასამართლო იყენებს „გონივრულ ეჭვს მიღმა“ მტკიცებულებით სტანდარტს, მაგრამ ამატებს, რომ ასეთი მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობდეს საკმარისად ძლიერი, აშკარა და ურთიერთშეთანხმებული დასკვნებიდან ან ანალოგიური ფაქტის შესახებ უტყუარი პრეზუმფციების ერთობლიობიდან.

2.17. რაც შეეხება საქმეში არსებული მტკიცებულებების შეფასებას, ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ განმარტებულია, რომ მტკიცებულებათა შეფასება, მათ შორის მათი რელევანტურობის განსაზღვრა არის ეროვნული სასამართლოების პრეროგატივა (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 1988 წლის 6 დეკემბრის გადაწყვეტილება საქმეზე Barberà, Messegue, Jabardo v. Spain, no. 10590/93, 06/12/1988, პუნქტი 68). ევროპული სასამართლო მიიჩნევს, რომ შიდასახელმწიფოებრივი სასამართლო უკეთეს პოზიციაშია, ევროპულ სასამართლოსთან შედარებით, რათა შეაფასოს მტკიცებულება, დაადგინოს ფაქტები და განმარტოს შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობა (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2010 წლის 8 აპრილის გადაწყვეტილება საქმეზე Bulchev v. Russia, no. [24086/04](#), 04/10/2010, პუნქტი 32).

2.18. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე სასამართლო საქმეში არსებულ მტკიცებულებებს, ასევე მოწმეების მიერ სასამართლო სხდომაზე მიცემულ ჩვენებას აფასებს საქმესთან მათი რელევანტურობის, უტყუარობის, საკმარისობის თვალსაზრისით და ერთმნიშვნელოვნად დადასტურებულად მიაჩნია განაჩენის 1.1. პუნქტში მითითებული ფაქტობრივი გარემოებები.

3. სამართლებრივი შეფასება:

3.1 სასამართლო განმარტავს, რომ კანონმდებლის მიერ საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლით კრიმინალიზებულია ოჯახური ძალადობა - ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ ძალადობა, სისტემატური შეურაცხყოფა, შანტაჟი, დამცირება, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

3.2. მოცემულ შემთხვევაში, საქმეში არსებული მასალებით, დადგენილია, რომ დაზარალებული ფიზიკური ან სხვა არის ბრალდებულ გათვალისწინებული ოსტატის მეუღლე. საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლის შენიშვნის თანახმად, ამ მუხლის მიზნებისათვის ოჯახის წევრად ითვლება: მეუღლე, დედა, მამა, პაპა, ბებია, შვილი (გერი), შვილობილი, მშვილებელი, მშვილებლის მეუღლე, ნაშვილები, მიმღები ოჯახი (დედობილი, მამობილი), მეურვე, შვილიშვილი, და, ძმა, მეუღლის მშობლები, სიძე, რძალი, ყოფილი მეუღლე, აგრეთვე პირები, რომლებიც მუდმივად ეწევიან ან ეწეოდნენ ერთიან საოჯახო მეურნეობას.

3.3. ამდენად, ბრალდებული გა----- ოს-----ი და დაზარალებული ფი---- ი-----
-----ა საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლის შენიშვნის თანახმად ითვლებიან
ერთმანეთის ოჯახის წევრებად.

3.4. სასამართლო ასევე განმარტავს, რომ განსახილველი დანაშაულისგან
სისხლისსამართლებრივი დაცვის ობიექტია ადამიანის (ოჯახის წევრის)
ფიზიკური და ფსიქიკური ჯანმრთელობა. დანაშაული გამოიხატება: ა)
ძალადობაში; ბ) სისტემატურ შეურაცხყოფაში, შანტაჟსა და დამცირებაში.
ოჯახში ძალადობა (სსკ-ს 126¹ მუხლი) შედეგიანი დელიქტია და მისი
შემადგენლობისთვის აუცილებელია, რომ სუბიექტის ქმედებით
დაზარალებულმა განიცადოს ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა, ამასთან, ამ
ქმედებამ არ უნდა გამოიწვიოს საქართველოს სისხლის სამართლის
კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული მძიმე შედეგი.

3.5. მოცემულ შემთხვევაში დაზარალებულ ფი---- ი-----ას, მოწმე - ზო--
-- ი-----ას, ბე--- მ-----ის, ვა--- მა-----ის ჩვენებით, სსიპ ლევან
სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს
2018 წლის 4 მაისის სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის №002942318
დასკვნით, ბრალდებულ გა----- ოს-----ის აღიარებითი ჩვენებით,
დადგენილია ის ფაქტობრივი გარემოება, რომ ბრალდებულმა გა----- ოს-----
-მა მისი მეუღლის ფი---- ი-----ას მიმართ განახორციელა ძალადობა,
კერძოდ: ხელი ორჯერ ჩაარტყა სახის არეში. შესაბამისად, გა----- ოს-----ის
ქმედებით ფი---- ი-----ას მიაღდა ფიზიკური სახის ზიანი.

3.6. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს კონსტიტუციის მე-40
მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა
ემყარებოდეს მხოლოდ უტყუარ მტკიცებულებებს. ყოველგვარი ეჭვი,
რომელიც ვერ დადასტურდება კა---ნით დადგენილი წესით, უნდა გადაწყდეს
ბრალდებულის სასარგებლოდ. ეს კონსტიტუციური დებულება
განამტკიცებს უდანაშაულო პირის მსჯავრდების თავიდან აცილების
საყოველთაოდ აღიარებულ პრინციპს „in dubio pro reo“, რომლითაც
დაუშვებელია პირის მსჯავრდება საეჭვო ხასიათის ბრალდებების
საფუძველზე და სისხლისსამართლებრივი დევნის პროცესში ადამიანის
უფლებების დაცვის მნიშვნელოვან გარანტიას წარმოადგენს.

3.7. ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის ევროპული
კონვენციის მე-6 მუხლის თანახმად, ყოველი ადამიანი აღჭურვილია საქმის
სამართლიანი განხილვის უფლებით. ადამიანის ამ ფუნდამენტური
უფლების არსი გულისხმობს სასამართლოს მიერ პირის მსჯავრდადებას
მხოლოდ უტყუარი და საკმარისი მტკიცებულებების საფუძველზე.
ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლო ძირითადად ყურადღებას
ამახვილებს ბრალდებულის უფლებაზე, მოახდინოს მტკიცებულების
ავთენტიკურობისა და შინაარსის შედავება. ამის პარალელურად,

სასამართლო განსაკუთრებით უსვამს ხაზს მტკიცებულების შინაარსობრივ ხარისხს და მის სანდოობას (როგორც სამართლიანი განხილვის კომპონენტს), რადგან თუკი ეს არ იქნება უზრუნველყოფილი, დაირღვევა სამართლის უზენაესობის პრინციპი, რომელიც ევროპული კონვენციის პრეამბულაშია განმტკიცებული ძირითად ღირებულებად. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ მიღებული გადაწყვეტილებების მიხედვით, უნდა შემოწმდეს, კონკრეტულად მიეცა თუ არა განმცხადებელს შესაძლებლობა, მოეხდინა მტკიცებულებათა ავთენტიკურობისა და მისი გამოყენების შედაკების შანსი. დამატებით, მტკიცებულებათა ხარისხი უნდა იქნეს მხედველობაში მიღებული, მათ შორის, ის გარემოებები, რომლებიც ქმნიან მისი სანდოობის და სიზუსტის ეჭვებს (იარემენკო უკრაინის წინააღმდეგ (Yaremenko v. Ukraine), ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2008 წლის 12 ივნისის გადაწყვეტილება, პუნქტი 76). ევროპული სასამართლოს მიდგომა კონკრეტული მტკიცებულების უარყოფის (ავთენტურობა/შინაარსი) თვალსაზრისით გამომდინარეობს სამართლიანი განხილვის უფლებიდან.

3.8. ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლოში წარმოდგენილი ერთმანეთთან შეთანხმებული, ეჭვის გამომრიცხავი მტკიცებულებების ერთობლიობით, სასამართლოს დადასტურებულად მიაჩნია, რომ გა----- ოს-----მა ჩაიდინა, **ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი,** დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით. ამასთან, სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქმეში არსებული მტკიცებულებების ანალიზის საფუძველზე, მართლწინააღმდეგობის ან ბრალის გამომრიცხველი გარემოებები არ დგინდება.

4. სასჯელისა და სხვა ღონისძიების გამოყენების დასაბუთება:

4.1. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსსკ-ის 259-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლიანი. ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, „სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს“. სასჯელის სამართლიან---ბის პრინციპს განამტკიცებს ასევე, სსკ-ის 53-ე მუხლის 1-ლი ნაწილიც, რომელიც სასამართლოს ავალდებულებს დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლიანი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.

4.2. ამასთან, სასჯელის დანიშვნის დროს საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, გათვალისწინებულ უნდა იქნეს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, კერძოდ, დანაშაულის ჩადენის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშავის წარსული ცხოვრება, პირადი და ეკონომიკური პირობები, ყოფა-ქცევა ქმედების შემდეგ.

4.3. განაჩენის 4.1. და 4.2. პუნქტებთან მიმართებით სასამართლო განმარტავს, რომ სასჯელის სამართლიანობა სასამართლომ უნდა შეაფასოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გათვალისწინებით. თითოეული ჩადენილი ქმედება და მისი ჩამდენი პირი თავისი ინდივიდუალობით გამოირჩევა, შესაბამისად, სწორედ ამ გარემოების გათვალისწინებით ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს მკაცრად პერსონალური, თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან.

4.4. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილი სასჯელის სახით ითვალისწინებს, საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომას ვადით ოთხმოციდან ას ორმოცდაათ საათამდე ან თავისუფლების აღკვეთით ვადით ერთ წლამდე.

4.5. მოცემულ შემთხვევაში, გა----- ოს-----ს პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოებები არ გააჩნია, ხოლო შემამსუბუქებელ გარემოებებად სასამართლო მიიჩნევს იმ ფაქტს, რომ ბრალდებულ აღიარებას და ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს, წარსულში არაა ნასამართლევ. საგულისხმოა ის გარემოებაც, რომ გა----- ოს-----ი არის ავად, შეზღუდული აქვს შრომითი საქმიანობის უნარი და 01.12.2015-30.11.2018 წლამდე იღებს მნიშვნელოვნად გამოხატული შეზღუდული შესაძლებლობების სტატუსის მქონე პირის სოციალურ პაკეტს 100 ლარს.

4.6. სასამართლო ყურადღებას ამახვილებს ბრალდებულის კა---ნის შესაბამის ქცევას სასამართლოში საქმის განხილვისას და ასევე იმას, რომ ჩადენილია განზრახ ნაკლებად მძიმე დანაშაული, ჰყავს არასრულწლოვანი შვილები, რისი გათვალისწინებითაც, სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპიდან გამომდინარე, შემდგომი პრევენციის მიზნით, სასამართლო მიზანშეწონილად მიიჩნევს ბრალდებულის მიმართ იმგვარი სასჯელის გამოყენებას, რითაც ერთი მხრივ, თავიდან იქნება აცილებული ძალადობის შემდგომი ფაქტები და უზრუნველყოფილი იქნება ბრალდებულის შემდგომი ნორმალური ქცევა, ხოლო მეორე მხრივ, დამნაშავის რესოციალიზაცია.

4.7. სასამართლო ითვალისწინებს გა----- ოს-----ის მიმართ ზემოთ აღნიშნულ გარემოებებს და მიაჩნია, რომ სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპიდან გამომდინარე, მას სასჯელის სახედ და ზომად უნდა განესაზღვროს საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული სასჯელი 6(თვით) თავისუფლების აღკვეთა. როგორც პროპორციული ზემოქმედების ღონისძიება, რომელიც სრულად უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს - სამართლია---ბის აღდგენას, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებას და ბრალდებულის რესოციალიზაციას.

4.8. საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, თუ მსჯავრდებულმა ჩაიდინა განზრახი ნაკლებად მძიმე ან გაუფრთხილებელი დანაშაული და იგი აღიარებს დანაშაულს ან/და თანამშრომლობს გამოძიებასთან, სასამართლო უფლებამოსილია დაადგინოს, რომ დანიშნული სასჯელი ჩაითვალოს პირობითად, თუ მსჯავრდებული წარსულში ნასამართლევ არ ყოფილა განსაკუთრებით მძიმე ან განზრახი მძიმე დანაშაულის ჩადენისათვის. მოცემულ შემთხვევაში ვინაიდან გა----- ოს-----მა ჩაიდინა ნაკლებად მძიმე დანაშაული, არ არის ნასამართლევ და აღიარებს ჩადენილ დანაშაულს, ასევე მისი პიროვნებისა და ჩადენილი ქმედების ხასიათის გათვალისწინებით, სასამართლოს მიაჩნია, რომ მას დანიშნული სასჯელი უნდა ჩაეთვალოს პირობითად და სსკ-ის 64-ე მუხლის საფუძველზე დაუდგინდეს გამოსაცდელი ვადა. ამასთან, სასამართლოს მიზანშეწონილად მიაჩნია, რომ მსჯავრდებულის ყოფა-ქცევის ეფექტურად კონტროლის მიზნით, გა----- ოს-----ს უნდა დაეკისროს სსკ-ის 65-ე მუხლით გათვალისწინებული მოვალეობა - პრობაციის ბიუროს ნებართვის გარეშე არ შეიცვალოს მუდმივი ბინადრობის ადგილი.

5. აღკვეთის ღონისძიების საკითხის გადაწყვეტა:

გა----- ოს-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - შეთანხმება გაუსვლელობისა და სათანადო ქცევის შესახებ გაუქმდეს

სარეზოლუციო ნაწილი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 258-ე-260-ე, 268-ე-269-ე, 271-274-ე, 277-ე-279-ე, 292-293-ე მუხლებით, , სსკ-ის 63-66-ე მუხლებით

და ა დ გ ი ნ ა:

გა----- ოს-----ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს 6 (ექვსი) თვით თავისუფლების აღკვეთა, რაც

საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობითად და საქართველოს სსკ-ის 64-ე მუხლის საფუძველზე, გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს 1 (ერთი) წელი.

საქართველოს სსკ-ის 66-ე მუხლისა და "არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულების წესისა და პრობაციის შესახებ" საქართველოს კა---ნის მე-5 მუხლის თანახმად, განაჩენის აღსრულებაზე კონტროლი დაევალოს არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის ეროვნული სააგენტოს პრობაციის ბიუროს მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 65-ე მუხლის თანახმად, განემარტოს მსჯავრდებულს, რომ გამოსაცდელი ვადის განმავლობაში, პრობაციის ბიუროს ნებართვის გარეშე არ შეიცვალოს მუდმივი ბინადრობის ადგილი.

გა----- ოს-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - შეთანხმება გაუსვლელობისა და სათანადო ქცევის შესახებ გაუქმდეს

გა----- ოს-----ს სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალოს პატიმრობაში ყოფნის დრო - 2018 წლის 30 მარტიდან - 2018 წლის 2 აპრილის ჩათვლით.

განაჩენი კა---ნიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში ბოლნისის რაიონული სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

ჯემალ კოპალიანი